

[Thoft]

leret. Da det blev indført i 1972 med de 3.200 kr. – jeg tror, at denne regel er fra 1972 – var det sådan, at det faglige kontingent og de allerfleste af de driftsudgifter, som almindelige lønarbejdere havde, lå under de 3.200 kr. Det vil sige, at de allerallerfleste skatteydere dengang ikke benyttede de faktiske udgifter; man kunne bruge procentfradraget.

Op gennem tiden er værdien blevet udhulet på grund af prisstigningerne som følge af, at den borgerlige regering har væltet store udgifter over på det faglige kontingent, således at folk i dag benytter de faktiske driftsudgifter, så snart de har udgifter til faglige kontingenter, for dermed kommer de op over grænsen.

Jeg mener, at det er regeringens egen fejl, fordi den ikke har pristalsreguleret lønmodtagerfradraget, at man op gennem tiderne får stigende administrative problemer med dette her. Hvis man lavede et ordentligt lønmodtagerfradrag, mener jeg godt, at man kunne sikre den forenkling, som initiativtagerne har ønsket, og jeg forstår ikke socialdemokratiets accept af denne del af skatteforliget.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg skulle hilse og sige fra fagbevægelsen, hr. Thoft, at man egentlig aldrig har syntes, at det var særlig rimeligt, at der var et fast lønmodtagerfradrag, sådan at den lønmodtager, der ikke meldte sig i A-kasse, der ikke meldte sig i fagforening, og som boede lige ved siden af sin arbejdsplads, kunne få et fradrag for ikke at have nogen udgifter på op til 3.200 kr. Derimod er det selvfølgelig rimeligt, at der er fradrag for den fulde faktiske udgift til de faglige kontingenter, og det vil blive bevaret.

Men hvis man skulle have varetaget forenklingshensynene efter den recept, der her blev fremlagt af hr. Thoft, ville resultatet jo være, at den gruppe, der faktisk ikke melder sig i fagforening, skulle have et formidabelt meget større standardfradrag, end det er tilfældet i dag; formentlig det dobbelte. Det synes jeg ville være en helt forkert prioritering af knappe offentlige midler, og hvis vi snakker forenkling, så er den recept, som forligspartierne har drøftet, nemlig at disse kontingentbeløb, hvad enten det er A-kasse eller fagforening, automatisk bliver indberet-

tet fra kontingentmodtagende institution til skattevæsenet, så vi kan få udvidet erklæringsordningen, en meget bedre recept. Den varetager nemlig både forenklingshensynet og hensynet til den rimelighed, at de, der får fradrag for udgifterne, er dem, der faktisk har dem.

Så vil jeg i øvrigt sige, at med hensyn til de egentlige lønmodtagerudgifter, driftsudgifter, er der jo i dette forslag ingen form for indskrænkning. Hvis man har dokumenterede udgifter, som man kan få sin arbejdsgiver til at refundere, berøres man overhovedet ikke af indgrebet. Det er først og fremmest en administrativ reform, der er tale om, hvor vi får en række måske mindre velmotiverede standardbeløb, som forskellige grupper har fået tilkendt i årenes løb, men som knap nok dækker over egentlige udgifter, begrænset i værdi og faset ud af systemet. Det er en forenkling.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Jeg vil som bemærkning til hr. Lykketoft fastholde, at dette forslag entydigt rammer lønarbejderne. I disse år sker der det, at det bliver stadig vanskeligere for almindelige ansatte på arbejdsmarkedet at få arbejdsgiverne til at refundere de faktiske driftsudgifter. Flere og flere af den type udgifter, som i begyndelsen og midten af 1970'erne normalt blev afholdt af arbejdsgiverne, bliver i dag afholdt af de ansatte selv, fordi arbejdsgiverne også som følge af den borgerlige regerings lønpres vælter flere og flere udgifter over på lønarbejderne.

Jeg mener altså, at hr. Lykketoft ikke har ret i sin betragtning. Jeg erkender, at der sker en administrativ lettelse, men den sker udelukkende på bekostning af almindelige lønmodtagere.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Nu synes jeg, at hr. Thoft skulle stå op og fortælle, hvilke udgifter det er, der er blevet væltet over på lønarbejderne i det sidste tiår, og som deres arbejdsgivere nægter at dække. Det er det, vi skal tale om her.

Man må jo ikke glemme, at til erstatning for det lønmodtagerfradrag, der falder bort,